

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
सम्माननीय प्रधान न्यायाधीश श्री कल्याण श्रेष्ठ
माननीय न्यायाधीश श्री जगदीश शर्मा पौडेल
फैसला

०७०- CR-०३६०

मुद्दा:-जबर्जस्ती करणी।

झापा जिल्ला, महेशपुर गा.व.स. वडा नं.६ घर भई हाल कारागारमा कैदमा रहेका
अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्मा-----१ पुनरावेदक
प्रतिवादी

विरुद्ध

ए उपनाम भएकी बालिकाको जाहेरीले नेपाल सरकार-----१ प्रत्यर्थी
वादी

शुरु फैसला गर्ने: माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री रमेशराज पोखरेल

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: माननीय मुख्य न्यायाधीश श्री गोविन्दकुमार उपाध्याय

माननीय न्यायाधीश श्री उदयप्रकाश चापागाईं

पुनरावेदन अदालत इलामको मिति २०६९।१२।१८ को फैसलाउपर प्रतिवादी अर्जुन
भन्ने पुष्प विश्वकर्माको तर्फबाट न्याय प्रशासन ऐन २०४८ को दफा ९ बमोजिम यस
अदालतमा दायर हुन आएकोप्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार छ:-

झापा जिल्ला, महेशपुर गा.व.स. वडा नं.१ स्थित पूर्वमा झापा केचना ग्रावेल सडक,
पश्चिममा अपाङ्ग स्कुलको खाली जग्गा, उत्तरमा रेडक्रस शाखा महेशपुरको सिसौ नर्सरी,
दक्षिणमा अपाङ्ग स्कुल जाने कच्ची बाटो यति चार किल्लाभिन्न अवस्थित अपाङ्ग स्कुलको

नवनिर्मित एकतले पक्की भवनअगाडि रहेको बालुवाको थुप्रोमा मिति २०६८।५।४ गते रातको अं.२४ बजेको समयमा महेशपुर-१ बस्ने “ए” उपनाम गरेकी बालिकालाई ऐ. बस्ने श्यामल राजवंशीसमेतले जबर्जस्ती करणी गर्दा सो स्थानमा रहेको बालुवाको थुप्रो माडिएको देखिएको भन्नेसमेत बेहोराको घटनास्थल मुचुल्का।

मिति २०६८।५।४ गते मेरो सानिमाको छोरा दाजु पर्ने रुपेन फियाक बिरामी भई ओम साई पाथीभरा अस्पतालमा उपचार गराई रहनु भएकोले म जाहेरवाली “ए” र साथीहरू चन्द्र मगर र रोजी मगरसमेत आई दाजुलाई खाना पुर्‍याई फर्कने क्रमा भद्रपुरस्थित कृष्ण मन्दिरमा कृष्ण लिला हेरी राति अं.११ बजे साइकलमा घर जाने क्रममा झापा जिल्ला, महेशपुर थापा चोक दक्षिण केचना बगान जाने बस स्टेण्ड छेउमा पुग्दा महेशपुर-१ बस्ने श्यामल राजवंशीसमेत ७ जनाले हाम्रो बाटो छेकी विभिन्न अश्लिल शब्दहरू प्रयोग गरीहामी ३ जनालाई समात्न खोज्दा मेरा २ साथीहरू भागेर उम्कन सफल भए। म जाहेरवालीको साइकल लडाई एकलै पारी पालैपालो जबर्जस्ती करणी गरेका र मेरा साथीहरूले गाउँमा हल्ला गरी गाउँका भद्रभलादमी आएको देखी विपक्षीहरू भागी गएका हुन्। मिति २०६८।५।५ गतेका दिन बिहान विपक्षीहरूलाई पक्राउ गरी प्रहरीको जिम्मा लगाएको हो। अन्य नचिनेका ४ जनाको विपक्षीहरूबाट नाम थर, वतन खुलाउन लगाई मैले लगाएको १^१/_२ को तोलाको सुनको सिक्री, नोकिया मोवाइलसमेत विपक्षीहरूले लुटपीट गरी लगेको हुँदा कानूनबमोजिम कारबाही गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको जाहेरी दरखास्त।

हामी ३ जना विरामीलाई खाना पुर्‍याई भद्रपुरमा गई कृष्ण लिला हेरी घरतर्फ गइरहेको अवस्थामा बाटो छेकी आक्रमण गरी मेरो साथी पीडितालाई प्रतिवादीहरूले जबर्जस्ती करणी गरेको हुँदा कारबाही गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको घटनाको प्रत्यदर्शी रोजी मगर र चन्द्र मगरले लेखाई दिएको घटना विवरण कागज।

मिति २०६८।५।४ गते राति कृष्ण अष्टमीको दिन परेको र भद्रपुरको कृष्ण मन्दिरमा मेला लागेकोले म र हाल पक्राउ परेका मेरा साथीहरू अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्मा र श्यामल

राजवंशीसमेत ३ जना सो दिनको राति २०.३० बजे कृष्ण मन्दिरमा लागेको मेला घुम्न आएका थियौं। मेला घुमी एउटा होटलमा बसी ३ नै जनाले १/१ प्याक रम खायौं। अन्य साथीहरूलाई भेट्न सगरमाथा चोकमा आयौं, सो चोकमा पनि मेला लागेकोले त्यहाँ पनि निकैबेर घुमफिर गरी ट्रकमा चढी भद्रपुर गयौं। ट्रकबाट ओर्लेर होटलमा नास्ता खायौं। सोपछि केही पर जाँदा हामीले पहिले नचिनेका हाल नाम र वतन थाहा भएका केटीहरू “ए” उपनाम गरेकी बालिका, चन्द्र मगर र रोजी मगर फलैँचामा बसी रहेका थिए। हामीहरूले तपाईंहरू यहाँ किन बस्नु भएको भनी सोध्यौं। उनीहरूले मेलामा घुमफिर गर्दागदैँ ढिला भयो हाम्रो साइकल यो दोकाने दिदीको घरभित्र राखेका थियौं, बोलाउँदा उठेनन्। तपाईंहरूसँग मोवाइल छ भने फोन गरी दिनुस् भनेपछि हामीले सहयोग गरेको हो। निजहरू साइकल चढी हामीसँगै जाँदा साथी श्यामल राजवंशीले समात्यो। मैले के गरेको भन्दा पनि समाती रह्यो। मैले साइकल रोकी उत्रिएर छुटाएँ, सो पछि ती दिदीहरूलाई जानु तपाईंहरू भने पछि ती दिदीहरू अलिपर पुगेपछि श्यामल राजवंशी दौडदै गई साइकल तान्यो। म पनि दौडदै गएँ। केही छिनपछि अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.पनि आई पुग्यो र मेरो साइकलमा चढ्नु म तपाईंलाई ज्ञाने चोकसम्म पुन्याई दिन्छुभन्यो र जाहेरवाली साइकलमा चढ्न लाग्दा श्यामल राजवंशीले समातेको समात्यै गरी लडाई कम्मरमुनी लगाएको कपडा पेन्ट फुकाली लिई माथि चढ्यो। म र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले पीडिता जाहेरवालीलाई समात्यौं। निकै बेरपछि साइकलमा टर्च बाल्दै २ जना केटाहरू आए, डरले हामी ३ जना भागी म र पुष्प वि.क.बस स्टेण्डमा आई बसभित्र खलासीसँग सुत्थौं। श्यामल राजवंशी कता गयो थाहा भएन। भोलीपल्ट हामीहरू तीनै जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको हो भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी टंकबहादुर कार्कीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान।

साथी श्यामल राजवंशीले साइकलको पछाडि बसेकी पीडितालाई भुईँमा पछारेकाले अन्य २ जना केटीहरू साइकल रोकी छुटाउन आउँदा नमानेकाले मसमेतले धकेला धकेल गरी छुटाउँदा २ जना केटीहरू साइकल चढी गाली गलौज गर्दै दक्षिणतर्फ गए। पीडितालाई

श्यामल राजवंशीले हिलोमा लडाई दली रहेको थियो। केही समयपछि मान्छेहरू आएको जस्तो लागि टंकबहादुर कार्की र म घटनास्थलबाट भागी गएको हो। पछि पीडिताले मसमेत उपर किटानी जाहेरी दिएको हुँदा पक्राउ गरेको हो भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान।

भद्रपुर बस स्टेण्डनजिक ३ जना केटीहरू देखी निजहरूसँग भएका अन्य केटाहरूलाई गाली गरी घरतर्फ पठाई निज ३ जना केटी २ वटा साइकलमा चढी घरतर्फ जान लाग्दा साथी टंकबहादुर कार्की पहिला नै गएको थियो। अर्जुन र म २ केटीको पछिपछि गई झापा चोकदेखि केही दक्षिणतर्फ लाग्दा साइकलको पछाडि बसेको केटीलाई मैले एक्कासी समाती भुईँमा लडाएँ। मैले एक जनालाई लडाएपछि टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले समेत १/१ जना केटीलाई समातेका थिए। ती २ जना केटीले निजहरूलाई हिराई साइकल चढी भगेको देखी टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.स.समेत म भएको ठाउँमा आई मैले समाती राखेको “ए” उपनाम गरेकी बालिकाको जबर्जस्ती ३ जना भई लुगा खोली नाङ्गै बनाई भुईँमा सुताई बोल्न चलन नदिई मैले करणी गरेपश्चात टंकबहादुर कार्कीले गरे र पछि अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले समेत जबर्जस्ती करणी गरेपछि निज बालिका बेहोस जस्तो भई लडेकी र राति सुनसान भएकोले के गर्ने भनी जाँदै गर्दा झापा चोकबाट अन्य मानिस आएको देखी बालिकालाई सोही स्थानमा छाडि आफ्नो घरतर्फ गई सुतेका हौं। मिति २०६८।५।५ गते बिहान पीडिताले म समेतउपरमा किटानी जाहेरी दिएकोले पक्राउ परेको हो। यौन तृष्णा जागेका हुँदा मैले नै साइकलबाट तानी ल्याई ३ जना मिली करणी गरेका हौं भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी श्यामल राजवंशीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान।

म घटनास्थलमा पुग्दा “ए” उपनाम गरेकी पीडिता रोई रहेकी थिइन् । के भयो भनी सोध्दा झापा महेशपुर-१ बस्ने श्यामल राजवंशीसमेतले जबर्जस्ती समाती मुख थुनी जबर्जस्ती करणी गरेको भन्नु भयो। हामीले घटनास्थलबाट पीडितालाई उठाई हिडाउँदै विहान ४ बजे

निजको घरमा पुन्याई अभिभावकको जिम्मा लगाई दिएको हो भन्नेसमेत बेहोराको राकेश लिम्बुले मौकामा लेखाई दिएको घटना विवरण कागज।

“ए”उपनाम गरेकी पीडिता रोई रहेको देखी मसमेतले सोधपुछ गर्दा टंकबहादुर कार्की, श्यामल राजवंशीसमेतले मलाई हातपात गरी शरीरमा लगाएको लुगासमेत खोल्न खोजे भनी भन्नु भएको थियो। हामीले घटनास्थलबाट पीडितालाई उठाई हिडाउँदै निजको घरमा पुन्याई अभिभावकको जिम्मा लगाई दिएको हो भन्नेसमेत बेहोराको साहिल शेखले मौकामा लेखाई दिएको घटना विवरण।

झापा चोकमा पुग्दा हल्ला भएको आवाज आएकोले घटनास्थलमा पुग्दा ३ जना दिदीहरूमध्ये १ जना दिदीलाई श्यामल राजवंशीले समाती रहेको थियो। हामीलाई देखी अन्य मानिसहरू भाग्दै थिए। मसमेत होहल्ला गरेपश्चात् श्यामल राजवंशीसमेत भागी गए। दिदी रुन थाल्नु भयो। पछि पीडिताले घरसम्म पुन्याई दिनु भनेकाले मसमेत ३ जना भई पीडिताको घरमा पुन्याई अभिभावकको जिम्मा लगाई आएका हौं। दिदीले श्यामलले मलाई हातपातसमेत गन्यो भन्नु भयो। हामी घटनास्थलमा पुग्दा २ जना दिदीहरू भागी सक्नुभएको थियो भन्नेसमेत बेहोराको छवि वि.क.ले मौकामा लेखाई दिएको घटना विवरण।

पीडिता “ए” लाई करणी गरे नगरेको यकिनसाथ भन्न नसकिने, योनीको अवस्था सामान्य रहको Hymen Intact छ, योनीका वरिपरि सुन्निएको वा रातो नदेखिएको Abrasion on upper abdomen ½ cm x 1 cm देखिएको भन्नेसमेतको मेची अंचल अस्पतालबाट भएको शारीरिक परीक्षण प्रतिवेदन।

वारदात मिति र समयमा हामी आफ्नो घरमा सुती रहेका थियौं। राति छिमेकीको घरमा रुवावासी भएको आवाज सुनी घरबाट पीडिताको घरमा जाँदा पीडिता रोई रहेको अवस्थामा मैले देखेको हुँ। पीडिताको बारेमा बुझ्दा पीडिताले आफ्नो भाइलाई अस्पतालमा खाना पुन्याई घर फर्कने क्रममा झापा चोकमा पुग्दा प्रतिवादीहरू श्यामल राजवंशी, अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क. र टंकबहादुर कार्कीले मौका छोपी साइकलको पछाडि बसेकी पीडितालाई साइकलबाट लडाई

पालैपालो जबर्जस्ती करणी गरी पीडित बनाएको हो भन्ने सुनेका हौं। पक्राउ परेका प्रतिवादीहरू गाउँघरका खराब चालचलन भएका व्यक्ति हुँदा निजहरूलाई कानूनबमोजिम सजाय होस् भन्नेसमेत बेहोराको डुकबहादुर योडहाड लिम्बुसमेतले लेखाई दिएको प्रायः एकै मिलानको वस्तुस्थिति मुचुल्का।

तीनै जना भएर कसैले मेरो मुख थुनी कसैले मेरो संवेदनशील अंग छाती स्तनमा समाती अर्काले मेरा तिघामा समाती मलाई सडकदेखि पश्चिम अपाङ्ग स्कुलअगाडि बालुवाको थुप्रोमा लगी लडाईं मैले लगाएको पेन्ट र भेस्ट तीनै जनाले खोले। भेस्टमाथि र पेन्ट तलसम्म सारी मेरो हात टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले समाती चलन चटपटाउन नदिई मुखसमेत थुनी पहिला प्रतिवादी श्यामल राजवंशीले जबर्जस्ती करणी गरे। सोपछि अर्का प्रतिवादी टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले सोही प्रकारले जबर्जस्ती करणी गरे, म बेहोस भएपछि मलाई गाउँका मानिसहरूले घटनास्थलबाट उठाई लादै गर्दा भिमनगर चोकमा पुग्दा पानी परेकाले मेरो होस् खुल्यो। सो बखत मेरो साथमा भएको नोकिया मोबाइल र घाँटीमा लगाएको डेढ तोला सुनको सिक्री छाम्दा फेला नपरेको हुँदा प्रतिवादीहरूले लुटी लगेको थाहा भयो। प्रतिवादीहरूलाई हदैसम्म सजाय गरी लुटी लगेको मोबाइल र सुनको सिक्रीसमेतको विगो दिलाई पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको पीडित “ए”उपनामकी बालिकाले लेखाई दिएको घटना विवरण।

मिति २०६८।५।४ गते राति २४ बजेको समयमा पीडितालाई प्रतिवादी श्यामल राजवंशीले साइकलबाट लडाईं मुख थुनी बोल्न चलन उम्कनसमेत नदिई सडकदेखि पश्चिम अपाङ्ग स्कुलअगाडिको बालुवाको थुप्रोमा लगी लडाईं पीडिताले लगाएको लुगा, भेस्ट र पेन्टसमेत खोली श्यामल राजवंशी, टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.समेतले वर्ष १५ की पीडिता “ए” लाई पालैपालो तीन जनाले सामूहिक रूपमा जबर्जस्ती करणी गरी पीडिताको साथमा भएको नोकिया मोबाइलको अं.मूल्य रु.७,०००।- पर्ने थान-१, सुनको डेढ तोलाको रु.७५,०००।- सिक्रीसमेत लुटी लगेको देखिँदा यी प्रतिवादीहरू श्यामल राजवंशी,

टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.समेतले जबर्जस्ती करणीकी महलको १ नं. विपरीत कसूर गरेको पुष्टी हुन आएकोले निज प्रतिवादीहरूलाई मुलुकी ऐन जबर्जस्ती करणीको महलको ३(३) नं. बमोजिम सजाय गरी ऐ.३(क) बमोजिम थप सजायसमेत हुन र ऐ.महलको १० नं. बमोजिम पीडितालाई क्षतिपूर्ति तथा लुटिएको सम्पत्तिसमेतको बिगो दिलाई भराई पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको वादी नेपाल सरकारको अभियोगपत्र।

मिति २०६८।५।४ गते कृष्ण अष्टमीको बेलुका म, टंकबहादुर कार्की र श्यामल राजवंशीसमेत भएर भद्रपुरमा लाग्ने कृष्ण अष्टमी मेला घुम्न गएका थियौं। मेला घुमेर राति ११ बजेतिर बस स्टेण्ड र झम्की चोकको बीचमा पर्ने बाटोको छेउ कपडा बेच्ने चाडमा केटीहरू बीचमा र वरिपरि १० जना जति केटाहरू गफ गरेर बसी रहेको देखी को रहेछ भनी मोवाइलको लाइट बाली हेर्दा त्यहाँका केटीहरू उठी किन के भयो दिदी भनी सोध्दा विरामी भाइलाई हस्पिटल खाना पुर्‍याई आएको साइकल यो कपडा पसलमा राखेको थियो, साइकल यहीं थुनियो त्यसैले यहाँ बसेको भने। अनि मैले मेरो भाइ र अर्को १ जना भाइलाई साइकल झिक्न पठाएँ। निजहरूले साइकल झिकी ल्याई केटीहरूलाई दिए। साइकल लिएर केटीहरू आफ्नो घरतर्फ गए। हामी पनि तिनीहरूसँग बस स्टेण्डसम्म आयौं। ती केटीहरूले हामीलाई डर लाग्छ पुर्‍याई दिनुहोस् भाइ भनेपछि मैले हामीसँग भएका टंकबहादुर कार्कीलाई भनें। एउटा दिदीलाई साइकलपछाडि राखेर लिएर गयो। श्यामल राजवंशी अगाडि नै घरतर्फ गएको थियो। मैले घरबाट साइकल लिएर आउँदा हल्ला भयो। टंकबहादुर कार्कीले अर्जुन अर्जुन भनी बोलायो। म हल्ला भएको झापा चोकतिर जाँदा मैले नचिनेका मानिसहरू भागे। श्यामल राजवंशीले पीडिताको हात समाती रहेको रहेछ। टंकबहादुरले श्यामललाई तानी रहेको थियो। मैले पनि गएर छुट्याएको हो। छुट्याएपछि पीडिता घरतर्फ गइन्। श्यामल पनि त्यहाँबाट गए। टंकबहादुर र म पनि हाम्रो घरमा आई सुत्‍यौं। भोलीपल्ट विहान मोटरसाइकलमा मानिसहरू आई तपाईंहरूसँग हिजो भएको मोटे खोई भनें। मैले घर थाहा छैन थापा चोकमा हो भन्थे, भनेको हो। मैले पीडितालाई जबर्जस्ती करणी गरेको होइन। श्यामल राजवंशी र

दिदीहरूलाई मैले छुट्याएको हो। सुनको सिक्री मोवाइल थियो थिएन मलाई थाहा भएन मैले लगेको हैन भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले शुरू अदालतमा गरेको बयान।

मिति २०६८।५।४ गते राति मेला हेरेर घर फर्कने क्रममा ३ जना केटीसहित १० जना जति थिए। साथीहरू होला भनेर मोवाइल बालेर हेर्न र सोध्यौं, साइकल थुनिएको रहेछ। साइकल झिक्नलाई साइकल राखेको दिदीलाई बोलाई दियौं। ती केटीहरूसँग गफ गर्दै बसपार्कसम्म पुग्यौं। ती केटीहरूले भाई हामीलाई घरसम्म पुर्‍याई देउ भन्नु भयो। अर्जुनले तँ पुर्‍याई दिँदै गर आमालाई उठाएर साइकल लिएर आउँछु भनेकाले म साइकल हाँकेर ती दिदीहरूलाई पुर्‍याइदिन हिडें। श्यामल राजवंशीले पहिला नै झापा चोक पुगेको रहेछ। मलाई देखेपछि श्यामलले एक ड्याम मलाई हिराउन खोज्दा म तर्किएकोले ति दिदीलाई लाग्यो। दिदी कराइन। मैले श्यामललाई हप्काए। त्यसपछि श्यामल घरतिर गए। केही बेरपछि केटीहरू घरतिर जाँदा ४/५ जनासहित श्यामल राजवंशी रहेछन्, श्यामल राजवंशीले केटीलाई तान्यो र लडायो। मैले श्यामललाई ताने, त्यसपछि अर्जुन आई पुग्यो। अर्जुन आइज भनी बोलाए। अर्जुन र म भएर श्यामललाई तानेर छुट्यायौं। श्यामलले केटीलाई तान्दा २ जना केटी चाँहि भागे। श्यामललाई म र अर्जुन भएर २ लात हान्यौं। श्यामल घरतिर गयो। सो पछि हामी घरतिर जाँदै गर्दा छविलाल वि.क.र अर्को भाइ आई पुगे र ति भाइहरूलाई दिदीलाई पुर्‍याई देउ भनेर हामी बस स्टेण्डमा गएर सुत्‍यौं। हामीले पीडितालाई जबर्जस्ती करणी गरी निजको मोवाइल र सुनको सिक्रीसमेत लुटपीट गरेको छैन। उनीहरूसँग मोवाइल थिएन भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी टंकबहादुर कार्कीले शुरू अदालतमा गरेको बयान।

मिति २०६८।५।४ गतेका दिन सगरमाथा चोकमा मेला थियो। टंक, अर्जुन र म मेला घुमेर घर फर्कदा ५ जना केटा र ३ जना केटी बाटोमा अंगालो हालेर बसेको देखें। केटीहरूले एकजनाको घरमा साइकल राखेको रहेछ। हामी तिनै जना भएर साइकल झिकी दियौं। त्यसपछि टंकबहादुर कार्की केटीको साइकलमा चढेर झापा चोकतिर गयो। अर्जुन र म

हिड्दै गयौं। तीन जना केटीहरूमध्ये २ जना केटी भागी घरतर्फ गए। १ जना केटी र टंकहादुरसँग झापा चोकमा हाम्रो भेट भयो। केटी त्यस्तै रहेछ भन्ने सम्झी हामी तीनै जनाले केटीमाथि छामछुम गर्‍यौं। टंकले अर्जुन, अर्जुन भनेर बोलायो। त्यसपछि हामी पक्राउ परेका हौं। पछि बुझ्दा अर्जुनको भाइले केटीलाई घरसम्म पुर्‍याई दिएको रहेछ। हामीले जबर्जस्ती करणी गरेको छैन, केटीसँग मोवाइल थिएन, हामीसँग नै फोन गर्न मोवाइल माग्दै थियो। हामीले मोवाइल र सुनको सिक्री लुटपीट गरेको होइन, हामीले करणी गरेको हैन, हातपात मात्र गरेको हो भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी श्यामल राजवंशीले शुरू अदालतमा गरेको बयान।

पछि बुझ्दै जाँदा ठहरेबमोजिम हुने गरी हाल प्रतिवादी श्यामल राजवंशी, टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.लाई मुलुकी ऐन, अ.बं.११८ को देहाय २ बमोजिम थुनामा राखी मुद्दाको पुर्पक्ष गर्नु पर्ने अवस्था देखिँदा थुनुवा पूर्जी दिई थुनामा राख्न पठाउनु भन्ने मिति २०६८।५।३० गतेका शुरू अदालतको आदेश।

रोजी र म दुबै जना प्रतिवादीहरूबाट उम्केर घरतर्फ भागी घरमा गई गाउँका दाइहरूलाई घटनाको बारेमा भनेर उहाँहरूसँग घटनास्थतर्फ आउँदै गर्दा गाउँका भाइहरूले पीडितालाई घर पुर्‍याई दिन ल्याउँदै रहेछन्। भोलिपल्ट उज्यालो भएपछि भद्रपुरका भाइहरूलाई लिएर प्रतिवादीहरूलाई खोज्दै जाँदा प्रतिवादीहरू कै आमाले प्रहरी बोलाएका रहेछन्। प्रहरीले पक्रेर प्रतिवादीहरूलाई लगेका हुन्। पीडितालाई जबर्जस्ती करणी भएको कुरा पीडिताले सुनाएर मैले थाहा पाएकी हुँ भन्नेसमेत बेहोराको मौकामा घटना विवरण कागज गर्ने चन्द्र मगरले अदालतमा उपस्थित भई गरेको बकपत्र।

प्रतिवादी टंक र अर्का प्रतिवादी राजवंशीले मलाई साइकल रोकी कपालमा समाउँदै कुटपीट गर्न थाले। अर्का प्रतिवादी कामी जातले मेरो लुगा खोली सर्वप्रथम राजवंशी थरका श्यामल राजवंशी, त्यसपछि टंक र त्यसपछि कामी थरकाले समेतले मलाई पालैपालो जबर्जस्ती करणी गरेका हुन्, पछि अरु तीन जना केटाहरू आएकाले मैले उनीहरूलाई साहारा मागेकाले पछि आउने केटाहरूले मलाई घर पुर्‍याई दिएको हो। उक्त घटनामा मेरो मोवाइल र सुनको

सिक्रिसमेत हराएको थियो। प्रतिवादीहरूले नै लगे होलान् भन्नेसमेत बेहोराको “ए” उपनामकी पीडिताले शुरू अदालतमा उपस्थित भई गरेको बकपत्र।

घटना भएको राति प्रतिवादी अर्जुन विश्वकर्मा र टंकबहादुर कार्की भद्रपुर बस स्टेण्डमा सुतेका हुन्। उनीहरू त्यही हुँदा हल्ला खल्ला भएको सुनेको हो। सो हल्ला सुनी त्यहाँ गएका अरु नै ३ जना भाइहरूले पीडिताहरूलाई घरसम्म पुऱ्याई दिएका हुन्। प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्मा र टंकबहादुर कार्कीले पीडितालाई जबर्जस्ती करणी गरेको होइन भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादीका साक्षी ताराकुमार विश्वकर्माले शुरू अदालतमा उपस्थित भई गरेको बकपत्र।

श्यामल र टंक चाहिँ सो ठाउँमा थिए। पीडिताले जबर्जस्ती करणी गर्न खोजेको भनेर मलाई सुनाउनु भएको थियो। करणी गरेको मैले देखिन भन्नेसमेत बेहोराको घटना विवरण कागज गर्ने राकेश लिम्बुले अदालतमा उपस्थित भई गरेको बकपत्र।

मिति २०६८।५।४ गते पीडितासमेत अस्पतालमा खाना पुऱ्याउन भद्रपुर आएका रहेछन्। जबर्जस्ती करणी गर्ने मध्ये १ जना अर्जुन नाम गरेको थियो भनी पीडिताले बताएकोले अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.लाई खोजी गरी फेला पारी निजैबाट अरु २ जनाको नाम खुलेको हो। घटनास्थल मुचुल्कामा लेखिएको बेहोरामा सहिछाप गरेको ठिक हो भन्नेसमेत बेहोराको घटनास्थल मुचुल्काका मानिस सनम सुब्बाले अदालतमा उपस्थित भई गरेको बकपत्र।

वस्तुस्थिति मुचुल्कामा भएको सहिछाप मेरो हो। मैले पालैपालो करणी गरेको देखेको होइन। पीडिताले सुनाए जस्तै भनेको हो भन्नेसमेत बेहोराको वस्तुस्थिति मुचुल्काका मानिस कृष्णबहादुर लिम्बुले अदालतमा उपस्थित भई गरेको बकपत्र।

कृष्ण अष्टमीको मेला हेर्न सबैजना गएका रहेछन्। राति घर फर्कने क्रममा टंक कार्कीसँग बसपार्कमा पीडितासँग भेट भएछ। पीडिताले घरसम्म पुऱ्याई दिन सहयोग माग्दा प्रतिवादी टंक कार्कीले पीडितालाई घर ल्याउने क्रममा अचानक अपरिचित केटाहरूले हमला गरी प्रतिवादी टंकले बचाउने प्रयास गरेका रहेछन्। त्यहाँ जबर्जस्ती करणीको घटना घटेन।

मिति २०६८।१२।२७ गते पीडित स्वयं प्रतिवादी टंक कार्कीको घरमा आएर नफस्नु पर्ने मान्छे फसेछ मिलौं भनी सहानुभूति प्रकट गरेको मैले सुनेको हो। पीडिता सावालिका नै हो भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी टंकबहादुर कार्कीका साक्षी विष्णुप्रसाद काफ्लेले शुरु अदालतमा उपस्थित भई गरेको बकपत्र।

पीडिताले प्रतिवादीहरू श्यामल राजवंशी, टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.ले जबर्जस्ती करणी गरेका हुन् भनी यस अदालतमा आएरसमेत बकपत्र गरेकीमा प्रतिवादीमध्येका श्यामल राजवंशीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष जाहेरवालीको बकपत्र बेहोरालाई समर्थन हुने गरी कसूर स्वीकार गरी बयान गरेको र तीन जना प्रतिवादीहरूले आफूहरू घटनास्थलमा उपस्थित रहेको तथ्य स्वीकार गरी बयान गरेको अवस्थामा जाहेरवालाले बिना कारण यी प्रतिवादीहरूले जबर्जस्ती करणी गरेको हुन् भनी झुठा जाहेरी दिई बकपत्रसमेत गर्नुपर्ने अवस्था नदेखिँदा प्रतिवादीहरूले पीडितालाई सामूहिकरूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको पुष्टि हुँदा निज प्रतिवादीहरू श्यामल राजवंशी, टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क.लाई मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको महलको ३(३) नं. बमोजिम जनही ६/६ वर्ष कैद गरी सामूहिकरूपमा करणी गरेबापत जनही थप ५/५ वर्ष कैद हुने ठहर्छ। प्रतिवादीहरूले पीडितालाई जबर्जस्ती करणी गरी पीडितालाई शारीरिक एवं मानसिक क्षति पुऱ्याएको अवस्थामेत हुँदा प्रतिवादीहरूबाट जनही रु.२५,०००।- क्षतिपूर्तिस्वरूप पीडितालाई भराई दिनेसमेत ठहर्छ भन्ने झापा जिल्ला अदालतबाट भएको मिति २०६९।३।११ को फैसला।

विशेषज्ञको प्रतिवेदनमा करणी भएको भन्ने नदेखिएको अवस्थामा पनि मलाई कसूरदार ठहराई सजाय गरेको शुरु अदालतको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा सो फैसला उल्टाई वादी दावीबाट अलग फुर्सद गरी न्याय पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्मा ले पुनरावेदन अदालत इलाममा गरेको पुनरावेदनपत्र।

प्रतिवादी श्यामल राजवंशीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष कसूरमा साविती भएको आधारमा मलाईसमेत दोषी करार गर्न मिल्दैन। मैले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष र

अदालतसमक्ष समेत आफू छुट्याउने कार्यमा संलग्न भएको उल्लेख गरेको अवस्था छ। तथ्यलाई स्वीकार गर्नु र घटनालाई स्वीकार गर्नु अलग कुरा हो। पीडिताको शारीरिक स्वास्थ्य परीक्षणमा सामूहिकरूपमा करणी भएको भए त्यसको प्रमाण तथा वीर्य आदिको प्राप्ति र परीक्षण हुन्छ। पीडिताको शारीरिक परीक्षणबाटै करणीको वारदात नभएको प्रष्ट भएको छ तर सो कुरालाई फैसलामा एक शब्द पनि उल्लेख नगरी केवल तथ्य प्रमाणलाई आधार मानी गरिएको शुरु अदालतको फैसला बदरभागी भएकाले बदर गरी वादी दावीबाट सफाई पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको टंकबहादुर कार्कीको पुनरावेदन अदालत इलाममा परेको पुनरावेदनपत्र।

प्रतिवादी श्यामल राजवंशी र पुनरावेदकहरू टंकबहादुर कार्की तथा अर्जुन भन्ने पुष्प वि.क. विरुद्धको अभियोग दावी पुग्ने ठहर्‍याई निजहरूलाई मुलुकी ऐन, जबर्जस्ती करणीको महलको ३(३) नं. समेत बमोजिम जनही ११ वर्ष कैद तथा प्रतिवादीहरूबाट पीडिताले जनही रु.२५,०००।- क्षतिपूर्ति भरी पाउने ठहराएकोसमेतको झापा जिल्ला अदालतको २०६९।३।११ को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने पुनरावेदन अदालत इलामको मिति २०६९।१२।१८ को फैसला।

पुनरावेदन अदालतको फैसला चित्त बुझेन। म प्रतिवादी घटनास्थलसम्म गएको कुरालाई स्वीकार गरेको भए पनि अपराधको स्वीकार गरेको छैन। घटना भएको स्वीकार गर्नु र अपराध गरेको कुरा स्वीकार गर्नु फरक कुरा हो। घटनास्थलमा जानुमात्र अपराध होइन। पीडितलाई करणी भएको भए त्यसको लक्षण शारीरिक परीक्षणमा देखिनु पर्नेमा सो केही देखिएको छैन। मैले पीडितलाई करणीको अपराध नगरेको अवस्था पनि मलाई दोषी ठहर गरी सजाय गरेको शुरु फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालतको फैसला त्रुटिपूर्ण भएकाले उल्टी गरी अभियोग दावीबाट सफाई पाउँ भन्ने प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्माको यस अदालतमा परेको पुनरावेदनपत्र।

नियमबमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी पेस हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको पुनरावेदनसहितको मिसिल अध्ययन गरियो। पुनरावेदक प्रतिवादीतर्फबाट उपस्थित विद्वान्

अधिवक्ता श्री गोपालबहादुर पोखरेलले पीडिता भनिएको व्यक्तिको मौकामै भएको शारीरिक परीक्षणमा जबर्जस्ती करणी भएको कुनै पनि चिन्ह नभएको भन्ने उल्लेख छ। यी प्रतिवादीको मौकाको र अदालतको बयानमा समेत कसूर गरेकोमा इन्कार रहेका छन्। यी प्रतिवादीले आफू घटनास्थलमा गएको तर जबर्जस्ती करणीको कसूर नगरेको भनी स्पष्ट जिकिर लिएको अवस्था छ। घटनास्थलमा उपस्थित हुनु र अपराध गर्नु फरकफरक कुरा हो। घटनास्थलमा उपस्थित भएकै कारण अपराधी मान्न मिल्दैन। शुरु र पुनरावेदन अदालतले प्रमाणको मूल्याङ्कन नगरी प्रतिवादीलाई कसूरदार ठहराई सजाय गरेको फैसला त्रुटिपूर्ण भएकाले उल्टी हुनुपर्छ भन्नेसमेत बहस गर्नुभयो।

उक्त बहससमेतलाई सुनी प्रस्तुत मुद्दामा प्रतिवादीहरूलाई कसूरदार ठहराई जबर्जस्ती करणीको महलको ३(३) नं. बमोजिम जनही ६/६ वर्ष कैद गरी सामूहिकरूपमा करणी गरेबापत जनही थप ५/५ वर्ष कैद भई प्रतिवादीहरूबाट जनही रु.२५,०००।— क्षतिपूर्तिस्वरूप पीडितालाई भराई दिने ठहराएको शुरु झापा जिल्ला अदालतको फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत इलामको फैसला मिलेको छ वा छैन र प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्माको पुनरावेदन जिकिर पुग्ने हो वा होइन भन्ने निर्णय दिनुपर्ने देखिन आयो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा, प्रतिवादीहरू श्यामल राजवंशी, टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्माले “ए” उपनाम गरेकी पीडितालाई सामूहिकरूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको पुष्टि भएकाले प्रतिवादीहरूलाई मुलुकी ऐन जबर्जस्ती करणीको महलको ३(३) नं. बमोजिम सजाय गरी सामूहिक करणीतर्फ ऐ.३(क) नं. बमोजिम थप कैद गरी ऐ.१० नं. बमोजिम पीडितालाई क्षतिपूर्तिसमेत भराई पाउँ भन्ने वादी पक्षको अभियोजन दावी रहेको पाइन्छ। शुरु झापा जिल्ला अदालतले प्रतिवादीहरूले पीडितलाई सामूहिकरूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको ठहराई अभियोग दावीबमोजिम प्रतिवादीहरूलाई मुलुकी ऐन जबर्जस्ती करणी महलको ३(३) नं. बमोजिम जनही ६/६ वर्ष कैद गरी सामूहिक करणीतर्फ जनही थप ५/५ वर्ष कैद गरी प्रतिवादीहरूबाट जनही रु.२५,०००।— क्षतिपूर्तिस्वरूप पीडितलाई भराई दिने ठहराएको फैसला पुनरावेदन अदालत

इलामले सदर हुने ठहराएउपर प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्माको यस अदालतमा पुनरावेदन परी निर्णयार्थ यस इजलाससमक्ष पेस हुन आएको रहेछ।

पुनरावेदन अदालत इलामको फैसलाउपर प्रतिवादीहरू टंकबहादुर कार्की र श्यामल राजवंशीको यस अदालतमा पुनरावेदन परेको नदेखिँदा निजहरूको हकमा प्रस्तुत पुनरावेदनबाट कुनै विचार गरी रहन परेन।

प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्माले यस अदालतमा पुनरावेदन गर्दा आफू घटनास्थलमा उपस्थित रहे पनि जबर्जस्ती करणीको अपराध नगरेकाले वारदातस्थलमा उपस्थित भएकोमात्र आधारमा आफूलाई कसूरदार ठहराउन नमिल्ने, आफूले अनुसन्धानको क्रममा र अदालतको बयानमा समेत पीडितलाई जबर्जस्ती करणी नगरेको र पीडितको स्वास्थ्य परीक्षणबाट जबर्जस्ती करणीको कुनै लक्षण नदेखिएका सबूद प्रमाणको रोहमा आफूलाई कसूरदार ठहराउन नमिल्ने भन्ने मुख्य जिकिर लिएको पाइन्छ।

यसमा सम्बन्धमा प्रस्तुत मुद्दाको मिसिल संलग्न तथ्यगत अवस्थातर्फ हेर्दा प्रतिवादीहरू श्यामल राजवंशी, टंकबहादुर कार्की र अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्माले आफूलाई सामूहिकरूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको भनी पीडितको किटानी जाहेरी दर्खास्त परेको देखिन्छ। पीडितले आफ्नो जाहेरी दर्खास्तको बेहोरालाई पुष्टि एवं समर्थन गर्दै अनुसन्धानको क्रममा घटना विवरण कागज गरेको देखिएको छ। वारदातको अवस्थामा यी पीडितसँग साथमा घर फर्कंदै गरेको अवस्थामा प्रतिवादीहरूको आक्रमणबाट उम्किन सफल रहेकी घटनाको प्रत्यदर्शीहरू चन्द्र मगर र रोजी मगरले मौकामा अनुसन्धानको क्रममा गरेको कागजबाट यी प्रतिवादीहरूले पीडितलाई जबरजस्ती करणी गरेको भन्ने उल्लेख भएको पाइन्छ। यी पुनरावेदक प्रतिवादीले मौकामा अनुसन्धानको क्रममा र अदालतको बयानमा समेत पीडितलाई आफूहरूले करणी नै नगरेको भनी कसूरमा इन्कार रहेको देखिए पनि प्रतिवादीमध्येका श्यामल राजवंशीले मौकामा अनुसन्धानको क्रममा बयान गर्दा वारदातस्थलमा रहेको तीन जना केटीहरूमध्ये दुई जना भागी गएकोमा यी “ए” उपनाम गरेकी पीडितलाई प्रतिवादीहरूले पालैपालो जबरजस्ती करणी गरेपछि

पीडित बेहोस जस्तो भएपछि आफूहरू घटनास्थलबाट भागेको भनी आफू कसूरमा सावित भई यी पुनरावेदक प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्मा र अर्का प्रतिवादी टंकबहादुर कार्कीलाई पोल गरेको देखिन्छ।

घटनाबाट पीडित जाहेरवालीले अदालतमा आई बकपत्र गर्दा आफ्नो जाहेरी दरखास्तको बेहोरालाई पुष्टि हुने गरी आफूलाई यी पुनरावेदक प्रतिवादीसमेतले पालैपालो जबर्जस्ती करणी गरेकाभन्ने उल्लेख गरेको पाइन्छ। त्यस्तै मौकामा घटना विवरण उल्लेख गरी कागज गर्ने प्रत्यक्षदर्शी चन्द्र मगरले अदालतमा उपस्थित भई मौकाको आफ्नो बेहोरालाई समर्थन गर्दै बकपत्र गरेको देखिएको छ। वस्तुतः प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा १०(१) को कानूनी व्यवस्था अनुसार कुनै काम, घटना वा अवस्थाका सम्बन्धमा सो काम गर्ने वा काम घटना वा अवस्था प्रत्यक्षरूपमा देख्ने वा थाहा पाउने वा सो काम, घटना वा अवस्थाबाट पीडित भएका व्यक्तिले मौकामा वा त्यसका तत्काल अघि वा पछि व्यक्त गरेको कुरा प्रमाणमा लिनु पर्ने कानूनी व्यवस्था रहेको पाइन्छ। त्यसका अतिरिक्त सोही ऐनको दफा १८ मा कुनै काम घटना वा अवस्थाका सम्बन्धमा भएको तहकिकात वा जाँच बुझको सिलसिलामा प्रचलित नेपाल कानूनबमोजिम तयार भएको कुनै लिखतमा उल्लेख भएको कुनै कुरा सो व्यक्त गर्ने व्यक्ति साक्षीको रूपमा अदालतमा उपस्थित भई बयान गरेमा प्रमाणमा लिनु पर्ने व्यवस्था रहेको पाइन्छ। उल्लिखित कानूनी व्यवस्थाअनुसार प्रस्तुत वारदात प्रत्यक्षरूपमा थाहा पाउने चन्द्र मगरले मौकामा यी पुनरावेदक प्रतिवादीसमेत भई पीडितलाई सामूहिकरूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको र आफू प्रतिवादीहरूको पञ्जाबाट उम्किन सफल भएको भनी कागज गरी सोही बेहोरालाई समर्थन गर्दै अदालतमा गरेको बकपत्रलाई अदालतले ठोस प्रमाणको रूपमा लिनुपर्ने देखिन आयो। त्यसका अतिरिक्त उक्त घटनाबाट पीडित “ए” उपनाम गरेकी जाहेरवालीले मौकाको आफ्नो बेहोरा पुष्टि गर्दै अदालतमा आई यी पुनरावेदक प्रतिवादीसमेत भई आफूलाई सामूहिकरूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको भन्ने किटानीसाथ उल्लेख गरेको तथ्यलाई ठोस प्रमाणको रूपमा लिनुपर्ने देखिन आयो।

यी प्रतिवादीले यस अदालतमा पुनरावेदन गर्दा आफू घटनास्थलमा उपस्थितसम्म रहेको र आफूले पीडितलाई जबर्जस्ती करणी नगरेको हुँदा वारदातस्थलमा उपस्थित हुँदा अपराध गरेको भन्न नमिल्ने एवं पीडितको स्वास्थ्य परीक्षणबाट करणीको वारदात नभएकाले आफूलाई कसूरदार ठहराउन नमिल्ने भनी लिएको जिकिर सम्बन्धमा हेर्दा प्रतिवादीले मौकाको बयानमा र अदालतको बयानमा समेत आफूसमेत अन्य प्रतिवादीहरूका साथमा घटनास्थलमा मौजुद रहेको भनी सावित रहेको पाइन्छ। सहअभियुक्त श्यामल राजवंशीले मौकामा बयान गर्दा तीन जना प्रतिवादीहरूले पालैपालो पीडितलाई जबर्जस्ती करणी गरेको भनी आफू सावित भई यी पुनरावेदक प्रतिवादीलाई समेत पोल गरेको पाइन्छ। त्यस्तै मौकामा कागज गर्ने घटनाको प्रत्यक्षदर्शी रोजीमगर र चन्द्र मगरले यी पुनरावेदकसमेतका प्रतिवादीहरूले पीडितलाई जबर्जस्ती करणी गरेको भन्ने कागज गरी चन्द्र मगरले अदालतको बकपत्रमा समेत सोही बेहोरा उल्लेख गरेको पाइन्छ। पीडित जाहेरवालीले अदालतको बकपत्रमा आफूलाई यी पुनरावेदकसमेतले जबर्जस्ती करणी गरेको भन्ने किटानीसाथ उल्लेख गरेको तथ्यगत अवस्थाहरूको पृष्ठभूमिमा हेर्दा यी प्रतिवादी घटनास्थलमा उपस्थित मात्र भएको र कुनै कसूर नगरेको भन्नेतथ्य स्थापित भएको देखिँदैन। जहाँसम्म पीडितको स्वास्थ्य परीक्षणमा जबर्जस्ती करणी नभएको भन्ने प्रतिवादीको जिकिर छ सो सम्बन्धमा पनि स्वास्थ्य परीक्षण प्रतिवेदनमा Abrasion on upper abdomen ½ cm x 1 cm भन्ने उल्लेख भएको देखिएको छ। मिसिल संलग्न तमाम तथ्यहरूले प्रतिवादीहरूले पीडितलाई जबर्जस्ती करणी गरेको भन्ने तथ्यलाई पुष्टि एवं समर्थन गरेको पृष्ठभूमिमा उक्त स्वास्थ्य परीक्षण प्रतिवेदनमा करणी भए नभएको यकिनसाथ भन्न नसकिने भन्ने उल्लेख भएकै आधारमा पीडितलाई यी पुनरावेदकसमेतले जबर्जस्ती करणी नै नगरेको भन्न मिल्ने हुँदैन। घटनाबाट पीडित जाहेरवाली र प्रतिवादीको आक्रमणबाट उम्किन सफल भएका रोजी मगर र चन्द्र मगरले यी प्रतिवादीसमेत उपर सामूहिक रूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको भनी झुठा पोल गर्नुपर्ने कारण र अवस्थासमेत देखिन नआएकोले आफू निर्दोष रहेकाले सफाई पाउनु पर्ने प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर मनासिव देखिएन।

तसर्थ उपर्युक्त आधार र कारणसमेतबाट यी पुनरावेदक प्रतिवादीसमेत भई पीडितलाई सामूहिकरूपमा जबर्जस्ती करणी गरेको देखिएकाले प्रतिवादीहरूलाई मुलुकी ऐन जबर्जस्ती करणीको महलको ३(३) नं. बमोजिम जनही ६/६ वर्ष कैद गरी सामूहिक करणी गरेबापत जनही थप ५/५ वर्ष कैदको सजाय गरी प्रतिवादीहरूबाट जनही रु.२५,०००।— क्षतिपूर्ति पीडितलाई भराई दिने ठहराएको शुरु झापा जिल्ला अदालतको फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत इलामको मिति २०६९।१२।१८ को फैसला मिलेको देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। प्रतिवादी अर्जुन भन्ने पुष्प विश्वकर्माको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। फैसलाको जनाउ थुनामा रहेका पुनरावेदक प्रतिवादीलाई दिई दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाई दिनु।

उक्त रायमा म सहमतछु।

न्यायाधीश

प्रधान न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: विश्वनाथ भट्टराई

कम्प्यूटर: अमिररत्न महर्जन

इति सम्बत् २०७१ साल श्रावण २९ गते रोज ६ शुभम्-----